Skutky 5:31 Toho Bůh *jako* vůdce a zachránce vyvýšil na svou pravici, aby dal Izraeli pokání a odpuštění hříchů.

1SM – Vybraná poselství, 1. svazek 365.2 Bez pokání není spásy. Bez pokání nemůže žádný hříšník ve svém srdci uvěřit, že dosáhne spravedlnosti. Pavel popisuje pokání jako zármutek nad hříchem, který je podle Boha, a který **2. Korintským 7:10 (B21)** „působí pokání, jež vede ke spáse, takže není čeho litovat.“ Toto pokání v sobě nemá žádnou zásluhu, ale připravuje srdce na přijetí Krista jako jediného Spasitele, jediné naděje ztraceného hříšníka.

1SM – Vybraná poselství, 1. svazek 390.1 Pokud hříšník neprojeví lítost, nemůže mu být odpuštěno; otázkou však je, zda je lítost činem hříšníka, či Kristovým darem. Musí hříšník čekat, až se dostaví výčitky za hřích, aby mohl přijít k Ježíši? První krok ke Kristu způsobuje Duch svatý; když se člověk tomuto působení poddá, přibližuje se ke Kristu, aby mohl projevit lítost.

SC – Cesta ke Kristu 26.2 Bez Kristova Ducha, který probouzí svědomí, nemůžeme činit pokání, stejně jako nemůžeme bez Krista dosáhnout odpuštění svých hříchů. (srv. CK 19.3)

SC – Cesta ke Kristu 26.3 Kristus je zdrojem každé pravé pohnutky. Jen On může vložit do srdce nepřátelství vůči hříchu. Každá touha po pravdě a čistotě, každé přesvědčení o naší hříšnosti je důkazem, že na naše srdce působí Duch svatý. (srv. CK 19.3)

SC – Cesta ke Kristu 26.4 Ježíš řekl: **Jan 12,32** „A já, až budu vyvýšen ze země, přitáhnu všechny k sobě.“ Kristus se musí hříšníku zjevit jako Spasitel, který pro hříchy světa podstoupil smrt; a hledíme-li na Beránka Božího na kříži Golgoty, začíná se naší mysli odhalovat tajemství vykoupení a Boží dobrota nás vede k pokání. Svou smrtí za hříšníky projevil Kristus lásku, kterou nelze pochopit; a pokud hříšník na tuto lásku hledí, jihne mu srdce, mysl a nitro se plní pokorou a lítostí. (srv. CK 19.4)

1SM – Vybraná poselství, 1. svazek 391.1 Pokání je stejně tak Božím darem jako odpuštění a ospravedlnění. Nelze jej zakusit jinak než prostřednictvím Krista, který jej člověku dává. Pokud jsme přitahováni ke Kristu, pak je to Jeho zásluhou, díky Jeho moci a síle. Milostivý dar pokání přichází skrze Něho a od Něho pochází i ospravedlnění.

1SM – Vybraná poselství, 1. svazek 390.2 Hříšník je znázorněn jako ztracená ovce. Ta se nikdy nevrátí do stáda, pokud ji pastýř nevyhledá a nepřivede zpět. Žádný člověk nemůže činit pokání sám od sebe a zasloužit si tak požehnání v podobě ospravedlnění. Pán Ježíš se neustále snaží působit na mysl hříšníka a přitahovat ho, aby upřel svůj zrak na Něho, na Beránka Božího, který snímá hříchy světa. K získání duchovního života nemůžeme učinit ani krok. Pouze když nás Ježíš přitahuje a posiluje naše nitro a vede nás k tomu, abychom zakusili pokání, kterého není třeba litovat.

COL – Kristova podobenství 188.2 Kristus zachrání z propasti zkázy a z trní hříchu každého, kdo se Jím nechá zachránit. (srv. PM 94.1)

COL – Kristova podobenství 188.3 Člověče, i když ses dopustil zlého a jsi zoufalý, vzchop se. Nedomnívej se, že ti Bůh možná tvé hříchy odpustí a dovolí ti, abys k Němu přišel. On už první krok udělal…. (srv. PM 94.2)

COL – Kristova podobenství 189.1 Pokání nečiníme proto, aby nás Bůh miloval. To Bůh nám ukazuje svou lásku, abychom mohli pokání prožít. (srv. PM 94.3)

RH – časopis Review and Herald, 3. září 1901, odst. 8 Přijďte ke Kristu takoví, jací jste, a přemýšlejte o Jeho lásce, dokud se vaše zatvrzelé srdce neobměkčí. **Žalm 51:19** „Bože, ty nepohrdneš zkroušeným a pokořeným srdcem.“ ... Z Ježíše vycházející moc posiluje záměr srdce odvrátit se od hříchu a držet se toho, co je pravda. Kristovy zásluhy činí pokání upřímným a opravdovým.

1SM – Vybraná poselství, 1. svazek 393.1 Aby hříšník mohl získat Kristovu spravedlnost, potřebuje poznat, v čem přesně spočívá pokání, které přináší radikální proměnu mysli, ducha i jednání. Dílo proměny musí začít v srdci a projevovat svou moc skrze všechny schopnosti člověka; člověk však není schopen takové pokání sám vyvolat. Může ho zakusit pouze skrze Krista, který vystoupil na nebesa, zlomil moc zajetí a obdařil lidi různými dary.

1SM – Vybraná poselství, 1. svazek 393.2 Kdo touží po opravdovém pokání? Co má udělat? — Musí bez odkladu přijít k Ježíši, takový, jaký je.

DA – Touha věků 175.4 Stejně jako Nikodém musíme být ochotni vstoupit do života stejným způsobem jako ti největší z hříšníků. Kromě Krista totiž **Skutky 4,12** "není pod nebem jiného jména, zjeveného lidem, jímž bychom mohli být spaseni." Vírou přijímáme Boží milost, ale víra není naším Spasitelem. Sama o sobě nic neznamená. Je jen rukou, jíž se chytáme Krista, když si přivlastňujeme Jeho zásluhy — jediný lék proti hříchu. Bez pomoci Božího Ducha nejsme schopni ani činit pokání. Písmo o Kristu říká: **Skutky 5,31** „Toho Bůh *jako* vůdce a zachránce vyvýšil na svou pravici, aby dal Izraeli pokání a odpuštění hříchů." Pokání i odpuštění přichází od Krista. (srv. TV 107.7)

MH – Život naplněný pokojem 163.3 Jen Bůh, který umí číst v srdcích, ví, jak přivést lidi k pokání. (srv. ZNP 79.3)

1SM – Vybraná poselství, 1. svazek 393.3 Kdo se chce stát Božím dítětem, musí přijmout pravdu, že pokání a odpuštění lze získat pouze skrze Kristovo smíření. S touto jistotou a v souladu s pro něj vykonaným dílem musí hříšník vyvinout úsilí a před trůnem milosti neúnavně prosit o to, aby do jeho nitra vstoupila Boží obnovující moc. Kristus odpouští pouze lidem činícím pokání. Nejprve je však k pokání přivádí. Učiněné opatření je úplné a věčná Kristova spravedlnost je připsána každému člověku, který věří. Pro hříšníka, který uvěřil a činí pokání, byl připraven nádherný neposkvrněný oděv, utkaný na nebeském tkalcovském stavu. Člověk tak může říct: **Izaiáš 61:10** „Velice se budu veselit v Hospodinu, má duše bude jásat v mém Bohu, protože mne oděl rouchem záchrany, zahalil mne pláštěm spravedlnosti."

1SM – Vybraná poselství, 1. svazek 394.1 Každému věřícímu člověku je poskytnuta hojná milost, aby měl sílu nehřešit; neboť nám bylo dáno k dispozici celé nebe se svými neomezenými zdroji. Máme čerpat ze studnice spásy.